

РЕШЕНИЕ

№ 4785

гр. София, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 28.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12717** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗОБВВПИ. Делото е образувано по жалба на [фирма] - [населено място], ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Т. П., чрез адв. Д. Заповед № 2253-874/18.11.2021 г. за даване на задължителни предписания на Началника на 01 РУ – СДВР.

В жалбата излага съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, както от материалноправна, така и от процесуална страна. Твърди, че чл.41, ал.1, т.1 от ЗОБВВПИ изисква уведомяване на директора на ГДНП на МВР само при преустройство на обекта за търговия, но не и за премахването му. Излага още, че посоченото в заповедта повторно поставяне, съответно процедурата по извършването му не е осъществявана. Счита дадените задължителни предписания за незаконосъобразни доколкото в случая не се касае за преустройство или премахване на обект по смисъла на чл.57а ЗУТ. Излага доводи за допуснато съществено процесуално нарушение предвид обстоятелството, че в заповедта не е посочена датата, на която е извършено твърдяното нарушение. Релевира доводи за нарушение на чл.59, ал.2, т.4 АПК и нарушение изискванията на чл.59, ал.2, т.7, предл.1 АПК. Моли за отмяна на процесната заповед. На 21.04.2022 г. са депозиран писмени бележки от процесуалния представител на жалбоподателя, с приложени доказателства. Моли обжалваната заповед да бъде отменена.

Ответникът по жалбата - Началник на 01 РУ - СДВР, редовно призован не се явява и

не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание чл.16 от АПК, не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] притежава Разрешение № 20160286748 от 13.02.2017г. да търгува с пиротехнически изделия, като разрешението е валидно до 12.02.2022г. (л. 44-45 по делото). В списъка с обекти към разрешението е вписан магазин с административен адрес: [населено място], [улица]. Същият се ползва въз основа на договор за наем с [фирма] от 01.09.2014 г. съгласно, който наемодателят предоставя на [фирма] за временно и възмездно ползване площи, разположени на всеки от паркингите на магазини Б. в приложение № 1, като наетите обекти ще бъдат използвани от наемателя за разполагане на преместваеми обекти, тип павилион за търговия с пиротехнически изделия от категория на 1, 2 и 3. От представените допълнително писмени доказателства се установява, че преместваемите обекти са тип контейнер, произведен от [фирма], които се закрепват на повърхността на земята.

При извършена проверка на 12.11.2021г. на обект за търговия, находящ се в [населено място], [улица], паркинг търговски център „С. С. Мол“ е констатирано, че такъв обект липсва, за което е издаден констативен протокол от същата дата изготвен от служители на 01 РУ-СДВР./л.13/. в тази връзка е изготвена докладна записка от 15.11.2021г., която отразява горните констатации./л.14/.

Въз основа на горните доказателства е издадена Заповед рег. № 225з-874/18.11.2021 г. за даване на задължителни предписания на Началника на 01 РУ – СДВР, в която е изложено, че при извършена проверка на 12.11.2021г. на обект за търговия, находящ се в [населено място], [улица], паркинг търговски център „С. С. Мол“ е констатирано, че такъв обект липсва.

В процесния акт е изложено също, че в чл. 41, ал. 1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ) е посочено, че лицето, получило разрешение за търговия с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия в 14-дневен срок уведомява писмено или по електронен път директора на ГДНП на МВР при преустройство на обектите за търговия. Наличието на обект за търговия е основание за издаване на разрешение за търговия. В конкретния случай обектът е премахнат. Липсата на търговски обект прави невъзможно извършването на търговска дейност съгласно издаденото разрешение.

При повторното поставяне на преместваем търговски обект трябва да се спазва процедурата, посочена в чл. 42, ал. 1 от ЗОБВВПИ с предоставяне на изискуемата документация.

Установените при извършената проверка обстоятелства са отразени в Констативен

протокол рег. № 132100-2471 от 12.11.2021г. за което на основание чл. 54 от Закона за МВР, чл. 152 и чл. 154, ал. 4 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, са дадени следните задълителни предписания:

1. За повторно поставяне на преместваем обект и извършване на търговия с пиротехнически изделия в него, трябва да се получи разрешение по реда на чл. 42 от ЗОБВВПИ.
2. При преустройство/премахване на обекта за търговия съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ, да се предоставят в 14 дневен срок от настъпване на промяната документите, свързани с нея, а при премахване да уведоми писмено или по електронен път органа издал разрешението.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Заповедта е връчена на управителя на [фирма] – Т. П. на 19.11.2021г., а жалбата срещу описания административен акт е депозирана на 02.12.2021 г. т.е в законоустановения срок, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество е жалбата основателна.

Съгласно чл.168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че на [фирма] е издадено Разрешение за търговия с пиротехнически изделия със срок на валидност до 12.02.2022г. Органът издал разрешението за търговия с пиротехнически изделия е установил конкретните факти, видни и от договора за наем и спецификацията на контейнерите, които се поставят във всеки един обект на магазин Б. на територията на С., а именно, че става дума за преместваем обект, който ще съществува на посоченото място за определен в договора за наем период, съгласно издаденото разрешение. В конкретния случай обаче административният орган приема, че е налице хипотезата на чл. 41, ал.1, т.1 от ЗОБВВПИ и издава със Заповед рег. № 225з-874/18.11.2021 г. предписание за спазването ѝ. Съгласно посочената правна норма лицето, получило разрешение за търговия с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, уведомява писмено или по електронен път директора на ГДНП на МВР при: преустройство на складовете и/или обектите за търговия. А според ал.2 в случаите по ал. 1, т. 1, 2 и 4 лицето, получило разрешение за търговия, представя в 14-дневен срок от настъпването на промяната документите, свързани с нея, и документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 12. Разпоредбата на чл.42, ал.1 от закона пък предвижда, че лицето, получило разрешение за търговия, при откриване на

нов търговски обект и/или склад подава писмено или по електронен път до директора на ГДНП на МВР заявление по образец, придружено от документацията по чл. 37, с изключение на тази по чл. 17, ал. 1, т. 1 и по чл. 37, т. 5 - 8.

От анализа на горните разпоредби следва, че получило разрешение по ЗОБВВПИ лице е задължено да уведоми писмено органа само при преустройство на обекта или при откриване на нов обект. В конкретния случай законодателят не е предвидил санкция за лицето, ако същият премести обекта си. В случая става дума за преместваем обект - метални контейнери. Според легална дефиниция на понятието преместваем обект - §5 т.80 от ДР на ЗУТ, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж. Също така е посочил реда за поставянето му- чл.5б ал.1 ЗУТ - върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми обекти за търговски дейности, като тяхното премахване става по реда на чл.57 а от ЗУТ при нарушаване на конкретни посочени там изисквания.

Видно от представените писмени доказателства, в настоящия случай процесният обект е именно преместваем обект, за който от извършената от контролните органи проверка не е установено преустройство по смисъла на ЗУТ, тъй като същият дори не е открит на място на административния адрес. От друга страна задължението за премахване на контейнерите за търговия на дружество [фирма] произтича и от разпоредбите на самия договор за наем, т.е при неспазването им ще е налице основание по чл.57а от ЗУТ за принудително премахване на обектите.

В заключение тълкуването на разпоредбата на чл.41 ал.1 т.2 от ЗОБВВПИ касае единствено преустройството на обекта, но не и неговата преместваемост, което с оглед на целите на закона е напълно логично, тъй като едно преустройство на обекта може да доведе до значителната му промяна, а оттам и до отпадане на условията за издаването на разрешението. В случая обаче става дума за метални контейнери /павилиони/, които отговарят на изискванията за качество, съгласно системата ISO, поставени са въз основа на правно основание - договор за наем със собственика на недвижимия имот, имат всеки един от тях валидно до 12.02.2022г. разрешително за търговия с пиротехнически изделия, поради което и спазването на договора за наем, а именно павилионите да са на паркингите на магазини Б. за конкретен период на съответната година, по същество не води до промяна на характеристиките на преместваемия обект, нито пък би могло да се обхване от термина „преустройство на обекта“, доколкото техническата му спецификация остава идентична за всеки един адрес. По същество, разрешителното касае отделни преместваеми обекти, които

престояват на посочените административни адреси само за период от около месец всяка година в срока на същото. Ако органът не е бил съгласен с вида на обектите за търговия, при проверката на място, съгласно чл.38 от закона е могъл да направи своите възражения и да не издава разрешително.

Даденото второ задължително предписание, а именно [фирма] да изпълни повторно процедурата по чл.42 ал.1 при повторното поставяне на преместваем обект, също е несъобразено със закона. Заповедта на Началника на 01 РУ - СДВР е насочена към бъдещи действия, които с оглед срока на издаденото разрешително - 12.02.2022г. ще следва да се съобразяват от дружеството в бъдещ период, но не към настоящ на заповедта и не в срока на действащото разрешително, както изисква разпоредбата на чл.142 от АПК.

В самото административно производство също така не са спазени изискванията на чл.26-34 от АПК за даване на възможност на дружеството на бележки, възражения и представяне на доказателства по започналата процедура за даване на задължителни предписания.

По изложените съображения, обжалваният административен акт е незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалноправните разпоредби и следва да бъде отменен.

При този изход на делото и съобразно разпоредбата на чл. 143, ал.1 от АПК и при липсата на направено възражение за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, Съдът намира искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за внесена държавна такса в размер на 50.00 лв. и изплатено възнаграждение на адвокат в размер на 600.00 лв., за основателно.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, 60 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. Е.,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица],чрез управителя Т. П. чрез адв. Д. Заповед рег. № 225з-874/18.11.2021 г. на Началника на 01 РУ - СДВР за даване на задължителни предписания на [фирма].

ОСЪЖДА СДВР, ПЪРВО РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ при Министерство на вътрешните работи да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Н.“, [улица], представлявано от Т. С. П. –

Управител сумата от 650.00 лв. (шестстотин и петдесет лева), представляваща съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: